

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 724-ҳадис

* الضَّحِكُ ضَحِكَانٍ، ضَحِكٌ يُجِبُّهُ اللهُ، وَضَحِكٌ يَمْتَنُّهُ اللهُ. فَأَمَّا الضَّحِكُ الَّذِي يُجِبُّهُ اللهُ، فَالرَّجُلُ يَكْشُرُ فِي وَجْهِهِ أَخِيهِ حَدَاثَةً عَهْدٍ بِهِ وَشَوْقًا إِلَى رُؤْيَيْهِ، وَأَمَّا الضَّحِكُ الَّذِي يَمْتَنُّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فَالرَّجُلُ يَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ الْجَفَاءِ أَوْ الْبَاطِلِ، لِيَضْحَكَ أَوْ يُضْحَكَ يَهْوَى بِهَا فِي جَهَنَّمَ سَبْعِينَ حَرِيْفًا.

(رواه الحسن البصري مرسلًا)

Кулги икки хил бўлади. Бирини Аллоҳ яхши кўради. Иккинчисини Аллоҳ ёмон кўради. Аллоҳ яхши кўрадигани – бир киши янги танишган дўстини кўрганида юзига қараб хурсанд бўлиб кулса, Аллоҳ ёмон кўрадигани – бир киши кулдириш учун ботил сўзни гапирса, ўша сабабли жаҳаннамга етмиш йил шўнғийди.

Ҳасан Басрий (раҳимаҳуллоҳ) мурсал ҳолатда қилган ривоят.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI